

denne Forandring, — efter min Overbeviisning: en Forbedring — gennemført, medens det endnu er Tid, for at det ikke senere skulde gaae op for den ærede Forsamling, som det allerede synes at være gaaet temmelig klart op for mange ærede Medlemmer, at nogle af de her senest vedtagne Jernbanelinier have været uheldige. Jeg gaaer endnu videre: Man har endog, efterat disse Linier have været halvt fuldendte, forlangt dem ændrede. Jeg troer derfor, at det ikke alene er forsvarligt, men vel overensstemmende med, hvad jeg skylder Hensynet til Landets finansielle Stilling, at jeg, endnu medens det er Tid, foreslaaer en saadan Ændring i Jernbanelinien, som vil være forbunden med en meget betydelig Besparelse i Anlægsudgiften, og som efter min Overbeviisning vil betinge en betydelig Meerindtægt af Banen. Det andet Afsnit af Loven staaer ganske vist ikke i nogen saa inderlig Forbindelse med det første, at det ikke kunde bortfalde, uden at det andet derved væsentligt afficeredes. Jeg har imidlertid efter hele den Opfattelse, der tidligere har gjort sig gjældende her i Salen, troet, at det vilde være rigtigt at sætte disse to Hensyn i Forbindelse med hinanden, Hensynet til den heldigste Hovedretning for Stambanen i Jylland og Hensynet til de midtjydske Interesser, der altid have fundet varme Talsmænd her i Salen. Hvis det ikke er de midtjydske Interesser, der have trukket Banen om ad Fuldbro, ved jeg ikke, hvad det er. Hensynet til selve Egnen, til de Anlæg, der ere opstaaede eller kunne opstaae i den nærmeste Omegn, kan det ikke være, ligesaa lidt som Hensynet til Skanderborg Kjøbstad. Selve Spørgsmaalet har tidligere saa udførligt været debatteret her i Salen, at jeg troer, at der væsentligt skal kunne anføres noget Nyt enten for eller imod. Det Æneste, hvori det nærværende Lovudkast, saavidt jeg kan see, adskiller sig fra, hvad der tidligere har været forelagt her, er, at der nu tilbydes en Forbindelse med Midtjylland, med Silkeborg for en langt billigere Priis, end man tidligere har antaget, at en saadan kunde tilveiebringes for. Dette er i mine Tanker i alt Fald det eneste Væsentlige, hvori nærværende Forslag adskiller sig fra, hvad der tidligere har været forelagt og særdeles

omhyggeligt undersøgt og omstridt her i Salen. — Selve Realiteten skal jeg altsaa for denne Gang ikke gaae videre ind paa, kun maa jeg tillade mig at bemærke ligeoverfor det Medlem, der først havde Ordet, at det ikke forekommer mig, at hvad der hidtil er anvendt paa en Vandforbindelse med Silkeborg, er overflødig, fordi Silkeborg faaer en Jernbane. Med Hensyn til det Slags Varer, som han udtrykkelig henviste til, nemlig Træ og svær Laft, ville Jernbaner aldrig kunne concurrere med Canaler. Jeg troer altsaa, at hvad der hidtil er skeet for at realisere Planen om en Canalforbindelse mellem Fuldbro og Silkeborg, de 10,000 Rd., der ere anvendte derpaa, ingenlunde ere spildte. Der er derved skaffet en lettere Transport tilveie for sværere Producter ned til Silkeborg. Jeg maa være fuldstændig enig med det ærede Medlem fra Skanderborg (Mathiasen) i, at det vil være til stort Gavn for denne Vandforbindelse, naar Forbindelsen ovenfor og nedenfor Silkeborg ikke som nu er afbrudt, og Transporten altsaa ikke er betinget af en Omladning ved Silkeborg fra Skib til Skib, eller rettere fra Pram til Pram. Efter hvad jeg har havt Leilighed til at undersøge, troer jeg imidlertid, at en saadan directe Vandforbindelse vil kunne tilveiebringes for en meget billig Priis og uden noget føleligt Afsavn af Vandkraft for den nuværende Besidder deraf eller for Staten, der jo, som bekendt, endnu er Besidder af en Deel af Vandkraften ved Silkeborg.

J. Mee. Medens jeg er enig med den høitærede Indenrigsminister i, at det er mindre heldigt, at det er blevet vedtaget, at Jernbanen skal gaae til Fuldbro, og medens jeg ogsaa kan indrømme, at Canalseringen af Strækningen fra Fuldbro til Silkeborg vil, naar Banen virkelig skal føres til Fuldbro, ikke være af nogen væsentlig Nytte for det Indre af Jylland, maa jeg derimod ansee det for meget tvivlsomt, om den Maade, hvorpaa man har villet løse Opgaven ved nærværende Lovudkast, er rigtig. Naar man, som her er foreslaaet, vil lade Jernbanen gaae den korteste Vej fra Aarhus til Horsens over Torrild, medtager man kun et ganske lille Terrain; det Strøg, den kommer til at gaae igennem, har